

I Guds händer - Vägsträcka 15 Ut ur ugnen Dan 3:24-27

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-01-05
Senast uppdaterad 2008-01-10

Plötsligt reste sig kung Nebukadnessar alldeles bestört och frågade sin rådgivare: "Var det inte tre män vi kastade bundna i elden?" — Jovisst, konung", fick han till svar. "Men nu", sade han, "ser jag fyra män fritt gå omkring mitt i elden, helt oskadda, och den fjärde liknar ett gudaväsen." Så gick Nebukadnessar fram till öppningen på den brinnande ugnen och sade: "Shadrak, Meshak och Aved--Nego, ni som tjänar den högste Guden, kom ut!" Då steg Shadrak, Meshak och Aved-Nego ut ur elden. Och satraperna, guvernöre-rna, ståthållarna och kungens rådgivare flockades kring männen och fick se att elden inte hade haft någon makt över deras kroppar: deras hår hade inte blivit avsvett, deras mantlar hade inte tagit nå-gon skada och ingen brandlukt kunde kännas.

Då utbrast Nebukadnessar: "Välsignad är Shadraks, Meshaks och Aved-Negos Gud, han som har sänt sin ängel och räddat sina tjänare! De satte sin lit till honom, trotsade kungens befallning och vågade sina liv hellre än att dyrka eller tillbe någon annan gud än sin egen. Jag utfärdar nu den befallningen att var och en, oavsett folk, nation och språk, som smädar Shadraks, Meshaks hus skall bli en avskrädeshög. Ty det finns ingen annan gud som kan ge en sådan räddning." Sedan gav kungen Shadrak, Meshak och Aved-Nego höga ämbeten i provinsen Babel.

De tre männen har alltså kastats i ugnen. Soldaterna som kastar in dem där fångas upp av eldsflammorna, som enligt "Tillägg till Daniel" steg 49 alnar över ugnen. 49 alnar är 7x7 d.v.s kvadra-ten på det heliga sjutalet. Denna väldiga eldslåga bredde ut sig. Nebukadnessar blir alldeles förskräckt när han ser detta. Han ru-sar fram till ugnen. Den har en öppning upptill, där männen kastats ned, och en öppning nertill på sidan, som kungen kunde se igenom. Förmodligen måste kungen böja sig ned för att kunna se. Han som förut var den ende som stod upp medan alla andra föll ned, han får nu böja sig ned. Det finns en därinne som Nebukadnessar nu måste böja sig för. Han liknar ettguda-väsen (v 25). Han ser ut som en gudason. (GT17)

Vad var det som hände i ugnen? En sak brann upp: repen som bundit dem. Ja, det är så: bindningarna lossnar i provningens eld. Men ingenting annat brann upp, varken kläder eller hår, varken mantlar, byxor, mössor eller övriga kläder (v 21). Ja, efteråt kunde man inte ens känna lukten av något bränt på dem.

Men detta var inte det stora miraklet. Det märkvärdigaste var att det inte var tre män i ugnen. Det var fyra.

Var det en ängel? Var det Guds egen son? "Ja," sa Nebukad-nessar, "han ser ut som ett gudaväsen (en gudason, GT17)."

En sak är säker, det var ett sändebud från himlen som var med i ugnen.

Tro när dig världen förföljer.
Med dig i ugnen het
vandrar en gudason härlig,
prövade själ det vet.
Himmel och jord må brinna
höjder och berg försvinna,
men den som tror skall finna
löftena de står kvar.
(Sv Ps 254:4)

Är det inte just detta som Guds folk idag behöver påminnas om? Löftena de står kvar.

Vilka löften?

Inte att det skall bli bättre och bättre dag för dag. Inte att vi skall slippa provningar. Inte att vi kan kunna komma undan för-följelser. Det finns inga löften om detta i Skriften. Men löften finns att han är med mig just i mina provningar. Med dig i ugnen het vandrar en gudason härlig.

Vem kan då skilja oss från Guds kärlek?
Nöd eller ångest, förföljelse eller svält,
nakenhet, fara eller svärd?
Det står ju skrivet: För din skull
lider vi dödens kval dagen lång,
vi har räknats till slaktfåren.

Nej, över allt detta triumferar vi genom honom som har visat oss sin kärlek.
(Rom 8:35-37)

En härlig seger! Mitt inne i prövningarna.

För Shadrak, Meshak och Aved-Nego försvann prövningarna. De togs ur ugnen. De återinsattes i sina ämbeten. Och Nebukadnessar tvingades att prisa Shadraks, Meshaks och Aved--Negos Gud; han som har sänt sin ängel och räddat sina tjänare! De satte sin lit till honom, trotsade kungens befallning och vågade sina liv hellre än att dyrka eller tillbe någon annan gud än sin egen. (v 28)

Herren kan ta också oss ur prövningen.
Han gör det mestadels.
Men om icke ...

Ja, då säger vi: Om jag ock vandrar i dödsskuggans dal, om jag får förbli i prövningar och svårigheter, fruktar jag intet ont, ty du är med mig (Psalt 23:4).

Ingenting skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre. (Rom 8:39)

Rasta och BE-grunda!

Se ugnen och den höga eldsflamman. Se Nebukadnessars oro. Se förvirringen bland alla soldater och ämbetsmän. Hör ropen och skriken. Känn lukten.

Ställ dig bredvid Nebukadnessar och se på Honom, som går omkring i ugnen bland de tre männen.

Låt sedan din egen livssituation med alla låsningar, oförrätter och hårda törnar komma in i bilden.

Be

Herre, jag vill i de prövningar som jag själv har, föra ett hjärtats samtal med dig, du som är en Gudason härlig.

Jag vill hålla upp mina bindningar
så att du får bränna av dem.

Jag vill visa dig mina sår
så att du får läka dem.

Jag vill öppna mitt hjärta för dig
så att du får rena det.

Jag vill låta din kärleks närvaro få uppfylla hela mitt inre.